

IAN. MELLERI PALMERII

SILVA, IN

THEATRVM VRBIVM GEOR-

GII BRVIN, AD EBERHARDVM

SVDERMANVM.

AE C qua longè alias inter caput extulit vrbes,
Qua Rhemus Mæno cum fratre, sorore Mosella,
Fallor? & Mæno cum fratre, & fratre Mosella?
Hinc, atque hinc viridi pratendit cornua ripæ,
Agrippina, Vbio commissa & sanguine gentis

Capitolium
Agrippina
ad insar
Romani:
Marlianus
& alij
Forum bo-
rium & an-
sonarium.

Tybri, tua (quancquam heu) Druso duce, & auspice Druso,
Ripa fuit quondam molli vestita salicto,
Tum cum Roma tibi bellig, togæq, maneret
Partus honos, nec victæ manus Tyberine dedisses.
Affice, vbi lenem scandunt Capitolia clium,
Is dumus stabat locus, & sine frugibus herbis:
Illic qua spectare forum maius ve, minus ve
Nunc datar, vnd arates vento, remog, ferebat,
Et dat iter plausro via, qua dedit ante carina.
Quo Peiri gradibus fanum se sustulit, olim
Pro tectis salices stabant, pro turribus vlni.
Quid loquar aut templa, aut certantes arcibus ades
Nobilium? quid quæ de marmore curia surgit?
Quæ nunc spectantur mirantia lumina vertunt,
At tum pabula erant gregis, & sine nomine tellus,
Miramur? quæ iura dedit terræq, mariq,
Roma, fuit quondam colles, in collibus herba:
Iam noua, quando vetus calo caput Alba ferebat:
Nec dominas semper Nereo Tybris intulit vndas:
Nec semper stetit Alba, albæ suis omine nata.
Nullas Aeneæ viderunt secula Pisas,
Missiliam nullam: quæ nunc versantur in ore
Omnibus, & qua inuectus equis petit, athera Titan,
Et qua præcipitem Oceani lauat aequore currum.
Scandentes videas Genua de vallibus arces,
Surrexisse putes sumptuq, manuq, doerum:
Atqui atas veteris Genuam nesciuit Homeri.
Vrbs Venetum, magnæ virtutibus amula Roma,
Pro portis cui est Tethys, pro moenibus aquor,
Bigarumæ loco celeres subire carina:
Sola palis quondam Hunorum fuit ante sagittas:
Quæ pedibus si quando tuis adeunda daretur,
Vnam collectum mundum mireris in vrhem.

Prima ætas
mundi, cū
omnia spō-
te terra pro-
duceret.

Tantum cui mutare valet longinqua vetustas.
Nam noua cum primo fetu se terra profudit,
Ac Cereis caput messes in luminis oras
Tollere, & ignotis herbas committere ventis
Vitæ homines inter tractarunt secla ferarum:
Nulli vrbes, nulli cinxerunt oppida muri:
Pallas adhuc tenuit nullas in collibus arces.
Quæ peteret natura sibi, dedit omnia tellus,
Illa cibum vulgò, vestes illa, illa cubile
Præbuit, vt fama est, haud vllò saucia ferro.
Nondum tollere opes, ac calo educere molem,
Laud erat: & quæ nunc est vita, laceffere factis
Fortunam: nec velle modum sibi ponere luxus:
Sed frutices inter, inter spelæa ferarum
Sub Ioue nudabant terra membra horrida, membra,
Qualia posse putes imponere Pelion Ossæ,
Vt conurati calum rescindere fratres.
Iuncta Venus dabat, & reddebat gaudia, iunctis

Ad somnos arbor, quos illa, vel illa vocasset.
At nouitas mundi nullo poscente ferebat
Omnia: quem nunc ex alio status excipit alter.
Ipsa sibi pinxit tellus sua floribus arua,
Et magnum arboribus, quas inde, vel inde ferebat,
Crescendi dedit immisus certamen habenis.
Quæ nunc tarda venit, factura nepotibus vmbra,
Si qua fides, anno sparsit sua brachia in auras,
Quodq, magis, nullo se semine sustulit illex.
Ac mali coma, cum Baccho, Bacchiq, sorore
Sponte sua in superas terra caput extulit auras,
Et, mirum dictu, calum non iussa petiuit.
Nondum alterna stim celi collegerat æstas,
Nondum bruma suo sylvas spoliatur honore,
Cum primum lucem pecudes hausere, nec vllò
Iupiter in gremium vxoris descenderat Imbre.
Ver erat, & sæuis parcebant flatibus Euri.
Nec dum vsus silicis venis excuderat ignem:
Vulcano mollire cibos res nulla monebat,
Nec mora: cœpisti (sic dī voluisti) ab antris,
A Eole, luctantes hyemes, cum grandine nimbos,
Cum nimbis ventos, ac vasto murmure fluctus
Mittere, & ab seuos armare in prælia fratres.
Tum primum emissus madidis Notus euolat alis,
Noctem, hyememq, ferens: manat cui plurima mente
Vnda: atque hinc, illinc rorant pennæq, sinusq,
Nec satis: hinc Euros mittunt orientia solis
Lumina, & iratis addunt æstumq, minasq,
Illinc Hesperio quæ littora sole tepefcunt:
Opponunt Zephyros, quis credere posset? ab igne
Frigus, & in media nautis æstate leuamen.
Hinc Boreas, illic Boreæ contrarius Ausfer
Bella mouent, replentq, suis stridoribus auras:
Illi vndis glomerant, atque imbris imbres:
Et nemora, ac raucos percurrunt murmure pontum:
Parua loquor: celi quoque turbine nubila raptant.
Tum Deus, vt perhibent, contraxit tempora veris
Perpetui, & spacijs exegit quatuor annum:
Vere grauem iussit terram cum floribus herbas
Fundere, & è viridi protrudere stipite gemmam.
Illa facit: sed dum frondes in aperta ministrat,
Ver fugit, heu cur iussa soror dare terga sorori?
Et riget æstius hirsutus campus aristis.
Ac modo vix culmis agros vestiuerat æstas
Torrida: cum plenis spumat vindemina labris.
Mox ponunt frondes: quàm sæuo frigore? syluæ,
Atque vndas astringit hyems, & flumina necit.
Quid faciant? densat mutatus Iupiter Austris:
Hinc Euri tonat, hinc Zephyris domus: vrget ab alto
Arboribusq, aruisq, Notus, pecoriq, sinister:
Et sacro cornus pluuiam vocat improbus ore
Ac pariter ventis calo niuis aduolat imber.
Tunc primum structo co'uit focus igne, nec ante
Excisas mentem dederat: Deus vrere sylvas.
Tum primum subiere lares & tecta ferarum,
Sicubi monte Iouis ondo sobore quercus

Altera ætas
qua summa
illa felici-
tate homi-
nes excide-
runt.

Annus, qui
hucusque
summa æ-
ris tempe-
ratione pro-
cesserat nūc
deinceps
calore &
frigore di-
stinctus.

(?) (?) (?)

Porri-